

Kutsal Olmak - 4.

Kutsallıkta ilerlemeyi kişisel ve toplu tapınmadan bağımsız düşünebilir miyiz? Hayır!

Dua ve tapınma, Tanrı'nın Ruh'u aracılığı ile Mesih'ten beslenip güçlendiğimiz, Kutsal Yazılar'ı okuyarak ve bunları dualarımız yaparak Tanrı'yı duyma, Tanrı'yı tanıma, Tanrı'yı sevme tecrübesi edindiğimiz ve bunlarda güçlendiğimiz bir şeydir. Dua ve tapınma aynı zamanda kendimizi daha iyi tanıdığımız, yaşamımızı düzeltmek ve yenilemek için kendimizi hizmet için adandığımız bir şeydir.

Dua ve tapınma aynı zamanda bizleri Tanrı Sözü'ne acıktıran bir eylemdir.

Böylece bizler dua ve tapınma için bir araya geldiğimizde, Tanrı'nın arzusu olan birlik ve paydaşlığı öğrenmiş ve yaşamış oluruz. Kutsallıkta ilerleyeceksek kendimizi diğer bir imanlı kardeşle tanımamız esastır. Çünkü bizi dünya değil, aynı iman ve sofrayı paylaştığımız bir kardeşimiz destekler, yardım eder, düzeltir. Hatalarımızı ve yanlışlarımızı birbirimizde görüp düzeltebiliriz.

Böylece bir araya geldiğimiz toplantılar Tanrı'nın gücünü, lütfunu hatırlayıp tattığımız, merhametini dilediğimiz, adaletini, kurtuluşunu, lütfunu övdüğümüz, Kutsal Yazılar aracılığı ile Tanrı'yı tanımakta biraz da ilerlediğimiz bir şey olmaktadır.

Kutsallıkla ilerlemeyi bilgide, imanda, ümitte, sevgide, Kutsal Ruh'un meyvelerinde büyümekten ayrı düşünebilir miyiz? Hayır! Bütün bunları kişisel ve toplu halde yapılan dua ve tapınmadan ayrı düşünebilir miyiz? Elbette Hayır! Öyleyse kutsallıkta ilerlemeyi toplu tapınmanın diğer getirdiği bir yön olan birlik ve paydaşlık yaşamından da bağımsız düşünemeyiz. Çünkü kutsallığı, bu dünyada nasıl yaşadığımızdan da ayrı düşünemeyiz.

Rab'bin duası bizlere dua ve tapınmayı nasıl yorumlamamız gerektiği konusunda bir yön göstericidir.

“Göklerdeki Babamız” diyerek Tanrı'nın adını üzerimize ve toplanılan yere çağırduğumuzda, tek gerçek Tanrı'ya ait olan bir ev halkı olarak toplanmış oluyoruz. Bu yaşamda ve sonraki yaşam için olan dileklerimizi O'nun lütfuna ve sağlayışına kaldırmak üzere Tanrı'yı davet etmiş oluyoruz.

Her şeyi Tanrı'nın babalık elinden beklemek sizin ruhsal bir disiplininiz haline geldikçe kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

“Adın kutsal kılınsın” diyerek Tanrı'yı doğru bir şekilde tanıma arzumuzu ifade ediyoruz; ama aynı zamanda yaşamlarımızı ve düşüncelerimizi yönetmesini de istiyoruz.

Böyle yapmak sizin ruhsal bir disiplininiz haline geldikçe kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

“Egemenliğin gelsin” diyerek kendimizi Tanrı'nın Sözü uyarınca bir yaşam ve tanıklığa adanmış oluyoruz; ama aynı zamanda düşmüş dünyada kötülük ve karanlığın gücünün kırılmasını, aracılığımızla Tanrı'nın Egemenliğinin parlamasını dilemiş oluyoruz.

Dünyadayken, dünyaya rağmen Tanrı'nın krallığı altında yaşayanların olması gerektiği düzeyi hedefleyerek yaşamaya çalıştıkça kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

“Gökte olduğu gibi yeryüzünde de Senin isteğin olsun” diyerek dünyasallıktan, bencillikten soyunmayı, birincil istek olarak Tanrı'nın iradesini aramayı; Tanrı'nın iradesini her zaman ve tam bir şekilde yapabilmeyi dilemiş oluyoruz.

Tanrı'nın iradesini bilmeye ve bunu yaşamaya çalıştıkça kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

"Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver" diyerek Tanrı'dan dünyasal ve ruhani bütün ihtiyaçlarımız için sağlayışını ve bereketlerini diliyoruz. Gündelik lütfu ve desteği için sadece Tanrı'ya bağımlı olduğumuzu ilan ediyoruz.

Nefes aldığınız tüm zamanlar boyunca, lütfu muhtaç olduğunuz aklınızda olarak yaşamaya çalıştıkça kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

"Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi Sende bizim suçlarımızı bağışla" diyerek lütuf edildiğimiz için başkalarına lütufkar davranmayı seçmiş oluyoruz.

Bize bağışlanan lütfu şükreden bir yürekle lütufkar olmakta ilerledikçe kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

"Ayartılmamıza izin verme Kötü olandan bizi kurtar" diyerek dünya, şeytan ve benliğin baskısı altında olduğumuzu, kendi gücümüzle direnemeyeceğimizi ilan ediyor ve Ruhsal savaşta direnebilmek ve galip gelebilmek için Tanrı'nın gücünü ve korumasını diliyoruz.

Gündelik yaşamın her alanında sadece iyi ve rahat zamanlarda değil; zorluklarda, baskılarda, sıkıntılarda da, her zaman ayartıya düşebilecek kadar zayıf olduğunuzu gördükçe; ve ruhsal savaşta zafer için her durumda Tanrı'ya bağımlılığınızı bilerek yürüdükçe kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

"Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek Senindir" diyerek övgü, tövbe ve dilekleri kralımız olan Tanrı'ya sunduğumuzda, kendimizde olan bir erdemden dolayı değil,

kendimizde lütfu hak edecek bir iyilik görmeksizin bizleri kabul etmesi için Tanrı'ya yaklaşmış oluyoruz.

Her şeyde Tanrı'nın ilk yeri aldığı, Tanrı'nın yaratan kendinizinse yaratılmış kullar olduğunuzu bilerek yürüdükçe kutsallıkta ilerleyeceksiniz.

Böylece kutsallık, yaşamın merkezinde Kutsal Üçlübir Tanrı'nın olduğu bir durumdur. Kutsallık lütfu ile suretinde yaratıldığımız Tanrı'ya benzerlikte ilerlemeye çalışırız. Tanrı benzerliğinde bir ruhsal suret edinmek için de günahın kötülüğünü ve çirkinliği görür, günah konusunda Tanrı ile hemfikir olur; Mesih'teki doğruluğu artan bir şekilde özleyerek; Tanrısal doğruluğun ardından gitmeye çalışırız. Bu durum hayatta bir kez yaptığımız bir şey olmayıp yaşam boyunca devam eden bir istek ve gayret ile birlikte devam ettikçe, bizler de kutsallıkta ilerleme yapmış oluruz. Ancak bu ilerleme hiçbir zaman insanların 'günahsız seviyeye' ulaşması anlamına gelmez –çünkü tek günahsız olan Mesih'tir.

Tanrı lütfunu bir imanlıya başışladığında, kişiye bu lütfu dayanarak günahı çarmıha germe gücü başışlanmış olur.

Ancak kişinin iman etmiş olmasına rağmen ilk gūnahtan bize geçen mirasın kalıntıları kişinin bedeninde ve canında etkindir. Kişinin duygu ve düşünüşü bu günah altında zayıf ve güçsüzdür. Bundan dolayı kutsallaşmamız bu yaşamda tam yetkinliğe ulaşmaz.

Romalılar 8:5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler.

6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.

İnsanın bedeninde ve canında olan, Adem'den gelen düşmüşlük ve bozulmuşluk mirası sebebiyle "benlik Ruh'a, Ruh da benliğe

aykırı olanı arzular” (Galatyalılar 5:17). Böylece ayartı ve düşüþlere rağmen, Tanrı'nın Ruhu'nun aydınlatışı, yönlendirışı ile birlikte kutsallıkta ilerlemeye çalışırız.

Bu benlik ve ruh arasındaki mücadelede bazen yorulduğumuz esenliğimizi kaybettiğimiz de olur. Ancak kutsallıkta ilerlemek için verdiğimiz mücadelede Hristiyan özgürlüğünü ve esenliğini korumayı da öğreniriz:

II.Korintliler 4:16 Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor.

Kendimizin ve iyi işlerimizin tam iyi olmadığını, günahla lekelenmiş olduğunu, düşmüş insanın ve yaptığı iyi işlerin tam kutsal ve tam mükemmel olan Tanrı'yı hoşnut etmeye veya Tanrı'nın adaletini tatmin etmeye yetmeyeceğini bilerek; günahlarımıza, güçsüzlüğümüze rağmen Mesih'te kabul edildiğimizi bilerek kutsallıkta ilerlemeye çalışırız.